

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 353-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 4

Presidència de l'Honorable Sr. Antoni Pastor i Cabrer

Sessió celebrada dia 26 de novembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 2285/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a estudis d'hoteleria a l'IES Maria Àngels Cardona de Ciutadella. 42
 - 2) **RGE núm. 2392/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a concerts educatius a batxillerats. 45
 - 3) **RGE núm. 2393/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a compliment del decret de mínims. 47
 - 4) **RGE núm. 2394/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a distribució equitativa de l'alumnat immigrant. 50
 - 5) **RGE núm. 2395/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a compliment del mínim de quatre hores de llengua castellana i de la Llei de normalització lingüística. 51
-

II. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 2858/03**, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a educació per a persones adultes a les Pitiüses. 54

2) **RGE núm. 3167/03**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a mesures de suport a les sortides escolars. 57

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui. En primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. BINIMELIS I AMENGUAL:

Sí, Maria Binimelis per Gaspar Oliver.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, Sr. President, Miquel Jerez substitueix Joan Marí i Tur.

EL SR. GASCÓN I MIR:

Miquel Gascón la Sra. María José Camps.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam al primer punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix a les preguntes registre d'entrada número 2285, 2392, 2393, 2394 i 2395.

Assisteix l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura Sr. Francesc Fiol i Amengual, a qui volfem agrair la seva assistència, acompanyat, no està acompanyat, sí, el Sr. Rafel Bosch, pel director general.

I.1) Pregunta RGE núm. 2285/03, de l'Hble. Diputat Sr. Eduard Riudavets i Florit, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a estudis d'hoteleria a l'IES Maria Àngels Cardona de Ciutadella.

Per formular la pregunta registre d'entrada número 2285/03, relativa a estudis d'hoteleria a l'Institut Maria Àngels Cardona de Ciutadella, té la paraula el Sr. Eduard Riudavets i Florit, autor de la mateixa, per un temps de deu minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el passat mes de setembre, l'Ajuntament de Ciutadella va aprovar, per unanimitat, és un ajuntament governat pel Partit Popular, va aprovar per unanimitat una moció de suport a l'Institut Maria Àngels Cardona, del mateix poble, i en concret als cicles formatius d'hoteleria que allà s'imparteixen; la van votar a favor

tant el Partit Popular, com el Partit Socialista, el Partit Socialista de Menorca, Unió de Centristes de Menorca, Partit Menorquí i Fòrum Ciutadà.

Aquest pronunciament és una resposta d'aquest ajuntament a unes declaracions de premsa del Sr. Flaquer, el conseller de Turisme, on anunciava, com també ho va fer al Ple de cambra en resposta a la Sra. Abascal del Grup Socialista, que a Menorca es posaria en marxa una escola d'hoteleria. Sé que vostè coneix bé el tema, sé que n'ha parlat en les seves visites a Menorca i sé que sap que la situació és complexa.

El motiu d'aquesta pregunta, li asseguro, no és cercar cap mena de conflicte, sinó el contrari, cercar una solució, entre tots si pot ser, que no perjudiqui l'oferta educativa de formació professional que té aquest institut. En la mateixa línia crec que s'hauria d'entendre la moció aprovada per l'Ajuntament de Ciutadella. Analitzem idò els punts d'aquesta problemàtica. En primer lloc, l'oferta d'hoteleria de l'IES Maria Àngels Cardona té, avui per avui, un gran prestigi i arrelament a Menorca. Han participat aquests cicles formatius a diverses mostres, han fet els serveis de nombrosos actes institucionals, han rebut a les seves instal·lacions representacions d'institucions de l'illa i de fora d'ella, fins i tot de l'estranger, han anat a presentar cuina menorquina a Itàlia i altres llocs -tot açò supòs que vostè ho sap, però perquè constància de la importància que tenen aquests cicles formatius a Menorca i a Ciutadella, en particular.

És cert però, per altra part, i ho hem de reconèixer, que hi ha creixents dificultats per cobrir les places de l'alumnat que s'ofereixen, com passa, per desgràcia a la majoria de cicles formatius, almanco a Menorca. Per ser justos, també és cert que una de les dues patronals existents a l'illa, que agrupa una part del sector hotelier, sol·licita periòdicament la creació d'una escola d'hoteleria a fi de pal·liar la manca de professionals qualificats en el sector. I també és cert que el curs 98-99, en el marc d'un conveni entre la Conselleria de Turisme i la Conselleria d'Educació del Govern de les Illes i el Consell Insular de Menorca, es varen posar en marxa uns cursos específics de cuina a les mateixes instal·lacions de Maria Àngels Cardona, dependents de l'Escola d'Hoteleria de Mallorca, i que l'experiència no va tenir -pel que jo en sé i se m'ha informat- gaire èxit.

Així, la situació, al nostre parer, és una disjuntiva: per una part, la necessitat clara de personal format, qualificat en el sector hotelier; i per l'altra, la demanda de mantenir l'oferta

formativa d'hoteleria a l'IES Maria Àngels Cardona. Segons quina decisió es prengui, és el nostre parer com li dic, cobrir les dues necessitats és exclouent; no tendria perquè ser-ho, però si es crea una escola d'hoteleria que ofereixi formació inicial suposaria una clara competència als cicles formatius del Maria Àngels Cardona i, presumiblement, el seu tancament per manca d'alumnat. A Menorca, i això li asseguro, Sr. Conseller, no hi ha espai per a dues ofertes adreçades al mateix tipus d'alumnat.

És per açò que, des del nostre grup, pensam que, si arriba a crear-se aquesta futura escola d'hoteleria que es va anunciar, hauria de dedicar els seus esforços a la formació ocupacional i permanent. Açò també generaria mà d'obra qualificada i complementaria i no competiria amb els estudis reglats que dóna ara el Maria Àngels Cardona. Fins i tot, possiblement no hi seria de més tornar a emprendre l'experiència fallida en el seu moment del curs 98-99, açò sí, sota uns altres paràmetres, i ubicar-la, si fos possible, que és una demanda també de Ciutadella, en el mateix centre Maria Àngels Cardona, fent rendibles així les instal·lacions existents.

Però clar, naturalment, aquesta, Sr. Conseller, és una decisió seva i d'aquí la meua pregunta, concretament, és: pensa donar suport a la reivindicació de l'Ajuntament de Ciutadella de potenciar els cicles formatius d'hoteleria del Maria Àngels Cardona, evitant altres ofertes educatives que facin competència a aquests estudis?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, gràcies, Sr. Diputat. Li contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bones tardes a tots, com sempre és una satisfacció poder acudir a aquest Parlament a respondre dins les modestes possibilitats de qui els parla les preguntes que es vagin fent.

Bé, respecte d'aquesta qüestió he d'agrair al diputat preguntant que ha reconegut d'entrada que és un assumpte complexa i que té dificultats en la seva pròpia configuració; perquè a mi m'agradaria destacar alguns aspectes de la qüestió de com ha funcionat el tema de l'IES Maria Àngels Cardona i què hi ha i què s'ha dit respecte de la possible existència d'una escola d'hostaleria. I naturalment, jo no vull interpretar que hi ha un posicionament del seu grup polític, crec que no ho ha dit, contrari a que hi hagi una extensió de l'Escola d'Hostaleria a l'illa de Menorca, seria, me sembla, molt greu que es fes aquest plantejament, vull entendre que s'hauria d'intentar que no fos una controvèrsia, supòs, que no fos una cosa enfrontada l'una amb l'altra. Però sí vull dir algunes consideracions.

L'oferta formativa de l'IES Maria Àngels Cardona en FP eren de cuina, des dels anys 94-95 fins ara i de servei de restaurant i bar des del 94-95. Vull dir en aquest punt que el

curs de serveis de restaurant i bar no va tenir el nombre suficient d'alumnes per dur-se a terme i va ser substituït pel curs d'informació i comercialització turística, guies turístics per entendre-nos. Per això, aquest any 2003-2004 s'imparteix només la formació en cuina, per un costat, i formació i comercialització turística.

És ver, però, com ha apuntat el diputat interpell·lant, que l'Associació de Cafeteries, Bars i Restaurants, de PIMEM i de l'Associació d'Hotels de Menorca creuen que l'oferta formativa és insuficient i que el personal que treballa en aquest sector no està qualificat. És a dir, ens trobam també davant un problema que el sector accepti la qualificació que surt d'aquest institut, això és una qüestió primordial, perquè naturalment s'hauria d'aconseguir que no hi hagués aquest rebuig, que realment la gent que surt amb aquesta formació fos adequada per a les necessitats, se suposa, que té el sector. L'Associació Hotelera de Menorca en moltes ocasions ha manifestat el seu interès per crear una escola d'hostaleria, això és cert, però, bé, des del centre Maria Àngels Cardona s'ha vengut sempre insistint, a través del seu director, Sr. Marquès, sempre, que no es fes cap actuació en concret i que hi hagués aquest compromís amb el Maria Àngels Cardona de cercar solucions i donar respostes a les necessitats hoteleres i de restauració, cafeteries i bars. Fins i tot, com vostè ha apuntat molt bé, es va signar un conveni en el seu moment amb l'Escola d'Hostaleria, però, bé, per diversos motius, ni tan sols es va arribar a executar, no es va dur a terme aquest conveni, tot i que estava signat. Hi ha, naturalment, interpretacions per a tots els gusts, naturalment contradictoris; alguns pensen que per falta d'interès de l'Escola d'Hostaleria, altres pensen que per falta d'interès també i pel propi posicionament respecte d'aquesta qüestió del director de l'institut. Crec que és una cosa que tampoc hem de deixar de dir, amb tots els respectes com és natural.

Clar, aquí ens trobam que l'Associació d'Hotelers no veu una resposta a les seves necessitats de formació, pretén crear una escola d'hostaleria pròpia i bé, això és malgrat que algunes persones pensin que no hi ha prou alumnat per mantenir les dues ofertes formatives, que és un poquet el fons, crec jo, de la seva pregunta. És a dir, si hi ha una extensió de l'Escola d'Hostaleria a Menorca això implica, o jo he entès que el debat que vostè vol promoure és si seria una cosa exclouent de l'altra, és a dir, si una extensió de l'Escola d'Hostaleria a Menorca implicaria el tancament del cicle formatiu del Maria Àngels Cardona, jo crec que aquest és el fons de la qüestió i el fons del debat que s'ha suscitat a Menorca molt intensament i que ve d'enrera, fins i tot a declaracions a compareixences del meu col·lega, el Sr. Flaquer, on manifestava que el conseller de Turisme té la voluntat d'impulsar una escola d'hostaleria, una extensió de l'Escola d'Hostaleria -cosa per la qual està perfectament capacitat i legítimat per altra banda- a l'illa de Menorca.

Jo voldria pensar i voldria que la meua resposta anàs en la direcció que no té, pens jo, perquè ser contradictòria una cosa amb l'altra, crec que les dues coses poden ser dues aspiracions legítimes a l'illa de Menorca i no tenen perquè ser exclouents una de l'altra. Naturalment, crec que la clau de la qüestió seria a la definició dels projectes que volem plantejar; per exemple, a

l'Escola d'Hostaleria el cicle màxim que es dóna, doncs és director d'hotel, director d'instal·lació hotelera, que són quatre o cinc anys. No sé si, naturalment aquest cicle no es dóna a formació professional, ja seria un element que no seria contradictori i que, a més, emprant totes les noves tecnologies no importaria hi hagués una presència dels professors permanent, sinó que hi podria haver algunes classes presencials i mantenir doncs una activitat pedagògica i educativa un poquet *on line*.

Llavors, crec que el tema seria intentar ajustar els projectes de cada una de les dues coses. Crec que l'Ajuntament de Ciutadella, amb molt bon criteri, ha demanat que es mantengués el cicle formatiu de formació professional en temes de cuina i de restauració al Maria Àngels Cardona, i crec que les inversions que s'han fet i que es faran tenen la decisió i la dedicació que se sostingui i se mantengui aquest cicle. El problema és, al meu mode de veure, que siguem capaços de combinar les dues qüestions, que siguem capaços que no sigui una cosa excloent de l'altra; que siguem capaços que, si efectivament, el que és servei de restaurant i bar, que és molt important dins el món de l'hostaleria com és natural, no ha funcionat al Maria Àngels Cardona, doncs anem a veure si pot funcionar amb una extensió de l'Escola d'Hostaleria, jo no ho sé; o si s'ha de revisar aquest conveni -i vostè me pareix que ho suggereix també a la seva intervenció-, revisar aquest possible conveni entre l'Escola d'Hostaleria i l'IES Maria Àngels Cardona, és una possibilitat que no descart.

Naturalment, la vocació de la Conselleria d'Educació no és extingir cicles formatius, per tant, en principi, el nostre plantejament, i contestant més concretament la pregunta que vostè feia, però era necessari, crec, fer aquesta introducció per posicionar el Govern en aquest tema, no seria la de reduir el cicle formatiu ni d'eliminar el cicle formatiu, però som conscients que, efectivament, hi ha qualque dificultat amb el necessari acoblament que hi ha d'haver entre la formació del cicle d'aquesta especialització amb la demanda que ens trobam en el món de l'hostaleria. Naturalment, el món de l'hostaleria doncs és un món de cada vegada més exigent, perquè el client doncs cada vegada és més exigent i vol més qualitat en el servei que se li dóna, més qualitat a les cuines, que les persones que estan dins el món de la restauració coneguin més bé i amb més formació les necessitats del bon funcionament de tots els processos propis del manteniment de les cadenes de fred, fins a l'elaboració i conservació de productes, fins a les tècniques d'emmagatzematge, totes aquestes qüestions que són importants i que s'ensenyen a aquests llocs, doncs naturalment s'ha de dir, perquè és així, que hi ha una certa insatisfacció per part del sector respecte de la capacitat de les persones que surten formades. I això a mi me preocupa, com és natural, perquè som el responsable darrer que aquesta formació sigui de qualitat i per tant la nostra posició no ha de ser recular en aquesta qüestió, sinó intentar que aquesta resposta que donem sigui de major capacitat; la qual cosa crec que no té perquè ser contradictòria amb l'existència d'una extensió de l'Escola d'Hostaleria, que no depèn naturalment ja de qui els parla respondre sobre la seva implantació o no, això depèn d'un altre conseller.

I per tant, nosaltres compremem la preocupació de l'Ajuntament de Ciutadella i farem els esforços necessaris perquè el cicle continuï i es doni la màxima qualitat possible.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula el diputat Sr. Eduard Riudavets, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. En cap moment, Sr. Conseller, crec que hem entès, i només perquè quedi clar, en cap moment me posicionat en contra de l'existència d'una escola d'hoteleria a Menorca. No crec que aquest sigui el problema, el problema que hi ha, i és el greu des del meu punt de vista, és que jo consider que no és excloent tal vegada per definició, tal vegada no tendria perquè ser-ho, però sí quant a la possible demanda que tingués dins l'alumnat. Menorca és una illa petita, dues ofertes similars és difícil que tinguin suficient demanda; llavors, crec que un mateix govern no ha competir entre si quant a la formació.

Vostè diu que no és una decisió seva, però naturalment sí és una decisió del Consell de Govern i les coses supòs que es parlen i vostè pot influir fent veure que és difícil, molt difícil, que uns cicles formatius que ja venen justs de demanda de places, que moltes places queden desertes i que qualque vegada s'ha hagut de tancar qualque cicle formatiu, si hi ha una competència des d'una altra conselleria amb ensenyaments similars, difícilment sobreviurà. Açò és la preocupació de l'Ajuntament de Ciutadella i naturalment de l'IES Maria Àngels Cardona.

Quant a una cosa que ha dit, només li vull fer notar que és més àmplia l'oferta educativa del que diu vostè en el Maria Àngels Cardona, es fa el cicle superior d'allotjament, que és un cicle també interessant.

I quant als guies turístics o comercialització, no ha substituït els de servei de restaurant i bar, sinó que havien de fer-se tots dos, el que passa és que el de restaurant i bar no ha tingut prou demanda, no ha estat ben bé una substitució sinó que un s'ha extingit per manca de demanda; que és el primer any que passa i que, en principi, supòs, que hi ha tota la voluntat de la conselleria que si l'any que ve hi ha demanda que es recuperi, d'açò n'estic segur.

Quant a perquè no va funcionar el conveni aquest, no hi entraré, és aigua passada, supòs que es va perdre per totes les parts. Ara, crec que sí hi havia bona voluntat del centre perquè açò funcionés perquè també suposava unes inversions dins el centre i una seguretat que no hi hauria aquesta competència que ara temen.

Simplement, ja per acabar, dir-li que la insatisfacció que vostè diu del sector hotelier, crec que no és ben bé una

insatisfacció amb la formació que es dona en el centre, sinó amb la poca, diguéssim, sortida que hi ha d'alumnes en el centre. Són molts pocs en l'any, perquè no té gran demanda, i açò és la greu preocupació: com potenciar aquests cicles formatius perquè cada vegada hi hagi més llocs que els valorin i que també els valori el propi empresariat i que contractin gent d'aquests cicles formatius i que no contractin gent lliurement, tan fàcilment, sense cap titulació, perquè si no dificulten, diguem-ne, el prestigi que puguin tenir? Ara, naturalment, si tenim aquest problema, que és un problema que constaten també les associacions empresarials, bàsicament ASOME, Servei de Restaurant i Bar, mai no s'ha queixat de la formació, al contrari, la gent de l'associació de restauració, sinó que la valora molt positivament, difícilment, si tenim aquest problema, el solucionarem fent una oferta al costat. Si una oferta té problemes, una oferta que jo consider que és de qualitat i que ha estat demostrada la qualitat, si n'hi cream una altra de similar al costat, difícilment serà un camí de solució, sinó un camí de més dificultats.

En aquest sentit, jo li he fet una possibilitat, m'agradaria que la tingués també en compte i és que l'Escola d'Hoteleria es dediqués al que no és bàsicament formació inicial, que no és dedicat a cuina, a servei de restaurant i bar, allotjament i guia turístic, perquè té prou camp, dins formació ocupacional o formació d'altres graus més alts o d'altres aspectes d'hoteleria, que no entressin en competència directe, un suggeriment, però la decisió és seva. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica, té la paraula l'Hble. Conseller, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies President. No, jo recull molt bé els suggeriments que vostè me fa, naturalment, i crec que és un tema que pot ser motiu de debat dins el conjunt del Consell de Govern, encara que jo no tenc tant clar que la competència sigui una cosa dolenta. És ver que tot s'ha de circumscriure a un lloc petit, com pot ser Menorca, on hi ha poca gent que estigui disposada a fer aquests estudis i s'ha de contextualitzar, i això és ver; ara, el plantejament que la competència sigui dolenta, doncs de vegades és bona i de vegades fa que se superi, en canvi, l'exclusivitat respecte d'un tipus de formació doncs també té el perill i el risc que un sap que tanmateix tothom ha de passar per les seves mans, s'ho prengui més seriosament o manco. És una observació de caràcter teòric, no vull dir que passi en aquest cas, perquè tampoc no conec a fons la qüestió com per poder opinar.

Però certament sí que, a part que el que diu a mi me sembla molt bé, és ver que l'Escola d'Hostaleria pot obrir formació de determinades qüestions que no són cicles de formació professional i en aquest sentit tendria un caràcter complementari. No tenc tan clara jo la satisfacció del sector, en fi, però és una cosa que tampoc no sé fins a quin punt és així. No sé si és, com vostè suggereix, doncs per falta de persones

que tinguin l'adequada formació, o perquè la formació pugui ser deficient. El cert i segur és que també estic d'acord amb vostè que hem de fer esforços perquè el sector tinguí consciència que ha d'intentar contractar gent professional que ha fet un cicle de formació professional o un cicle de l'Escola d'Hostaleria de Mallorca o d'Alemanya o d'allà on sigui, perquè, naturalment, això millora la qualitat del servei i això dignifica la professionalització de les persones que estan en aquest mercat de treball. I també lluita un poquet contra que sigui un tipus de feina que qualsevol pot fer de qualsevol manera, això al final crec que és dolent per qui ho fa i per al conjunt de la nostra economia globalment.

Per tant, jo recull les seves consideracions i no dubti que les tindrè en compte i si se substancien dins el Consell de Govern, doncs no dubti, com li he dit al començament, que la posició de la Conselleria d'Educació no serà en principi recular un cicle formatiu, sinó mantenir, com ha demanat l'Ajuntament de Ciutadella, amb bon criteri, aquest cicle formatiu, i que l'Escola d'Hostaleria no sigui en cap cas, si és que es fa això, que no depèn de mi directament, si és que es fa una extensió o qualche tipus de concert, doncs que sigui una cosa gairebé complementària i no contradictòria que, efectivament, podria tenir un efecte negatiu, perquè realment faríem per a molt públic o per a molt poca gent, ens trobaríem amb un superàvit de recursos que realment acaba sent una forma de tудар recursos públics, en realitat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 2392/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a concerts educatius a batxillerats.

Per formular la pregunta registre d'entrada número 2392/03, relativa a concerts educatius a batxillerats, té la paraula la Sra. Margalida Rosselló i Pons, autora de la mateixa, per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, com es va dir per part de la Conselleria d'Educació ja des del mes de setembre, i a unes declaracions, a més, que varen aparèixer a la premsa, que va fer el director general de Planificació i Centres de la Conselleria d'Educació i Cultura, el Sr. Rafel Bosch, s'anunciava un decret que fixaria un nou reglament de concerts amb els centres privats d'ensenyament. I precisament aquesta és la novetat principal d'aquesta política de concertació era, o seria, la inclusió, amb caràcter general, dels batxillerats dins el sistema de concerts.

Per altra banda, també vostè, a la seva compareixença davant demandes que li feren referides a la política de concertació de la Conselleria d'Educació, efectivament va dir que hi hauria o es duria endavant tot un seguit de concerts o de concertació a l'etapa de batxillerat. Llavors, concretament, la pregunta seria: quines previsions té la Conselleria d'Educació

en matèria de concerts educatius pel que fa a l'etapa de batxillerat?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Li contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, no esgotaré el temps. Gràcies, Sra. Diputada per la seva pregunta. Efectivament és dins el nostre objectiu a mig termini o a curt termini fins i tot, però a curt termini parlàrem d'abans de final de curs, l'elaboració d'un nou reglament de concerts educatius. I vull ressaltar que en aquests moments és en vigor una normativa de l'any 86, de caràcter estatal, que naturalment necessita una revisió, no només en la qüestió del batxillerat sinó en moltes altres qüestions i que en aquest moment s'ha iniciat un procés, voldria dir que d'estudi, de reflexió dins la pròpia conselleria per part de la Direcció General de Planificació i Centres, de la gent que hi fa feina, i que, naturalment, aquest procés és encara verd, si es pot emprar l'expressió, a una sala tan verda com aquesta mai tan ben dit, de fer-hi feina encara, de preparar encara aquest decret. Per tant, és prest, però no dubti que tenim la voluntat de revisar el decret de concerts.

Quant al bessó de la pregunta, de si s'inclourà la concertació en el batxillerat, nosaltres pensam, evidentment en una primera fase, que la pretensió que teníem doncs és possible i que la nova normativa permetia que el concert es tengués en el batxillerat en dues fases distintes: una primera fase, al primer any de batxillerat, i en posterioritat, al segon any de batxillerat. Bé, això és una qüestió de fons que té uns costs, dins el volum del que manejam actualment en termes macroeconòmics a la conselleria, bé, relativament assumibles; naturalment, partint que puguem obtenir una millora de la finançació. Ja saben vostès que en aquest moment, en fi, els nostres costs de finançació del sistema educatiu són molt superiors a la transferència nominativa per finançar la formació obligatòria, per tant tot s'ha de relativitzar un poc. Però bé, no crec que tengués un impacte dins el conjunt macroeconòmic excessivament gran.

I creim que donàrem resposta a una demanda que hem detectat en el sector concertat, i no me referesc a les empreses del sector concertat, me referesc al públic, als usuaris, als pares dels alumnes que van al sector concertat, que realment permetria que quan acaba l'ensenyança obligatòria, doncs no hagin, si volen continuar els seus estudis, d'abandonar aquella escola, perquè aleshores el cost familiar pot ser elevat, i puguin acabar aquest cicle de batxiller dins aquesta concertació.

En fi, m'agradaria que contextualitzàssim tot el que va relacionat amb la concertació, i ara, doncs, segurament m'estic excedint un poquet respecte del plantejament senzill que vostè feia a la pregunta, bé, de quina situació es troba en el conjunt

d'Espanya i quines són les comunitats que tenen una major pressió i una major concertació educativa, per veure, a un gràfic que sortia en *El País*, precisament ahir, molt il·lustratiu, de quin és l'estat de l'ensenyança concertada en relació amb l'ensenyança a centres d'administració educativa públics en el sentit més estricte. I clar, i sorprèn també veure que un poquet les comunitats, anava a dir més nacionalistes, perquè són les dues que van davant, però en qualsevol cas, amb més renta, amb més capacitat de renta, són les que tenen un nivell alt de concertació. El gràfic aquest és molt il·lustratiu i els ho recoman, per ventura d'enfora no ho poden veure bé, però per ventura ho han retallat ja perquè sortia ahir en *El País*, i és molt explícit, i la veritat és que es veu la part més clara, seria la part pública en sentit estricte, la més gris seria concertada i la més negra seria privat en sentit estricte, no concertat. Si vostès es fixen en la gràfica que va des del País Basc, qui és que té més, quasi un 50%, no és ver?, de públic i concertat, pràcticament crec que un 50%; Catalunya està un puntet per davall, empatat amb Madrid; i llavors segueixen Navarra i Balears pràcticament empatats i llavors la corba ja va descendent, doncs Aragó, Cantàbria, La Rioja i tal, i bé, totes les comunitats de l'Estat espanyol, i bé, doncs les darreres són Extremadura, Castella-La Manxa, Melilla, on realment el pes de la concertació és molt menor.

Això, naturalment, no vol dir res, però sí que, bé, és una dada que he pensat que podria interessar els senyors diputats que no haguessin vist aquesta gràfica, perquè també crec que convida a qualche tipus de reflexió. Però, en qualsevol cas, i cenyint-me a la resposta de la pregunta que la Sra. Diputada havia formulat, crec que no estaria malament que poguéssim abordar aquesta qüestió, naturalment estam parlant que primer s'ha de fer la normativa, s'ha de revisar la normativa, com li dic, i naturalment llavors, probablement estariem parlant ja ni tan sols per al curs que ve, sinó per a un altre curs, és a dir, per al tercer curs de la legislatura i per al darrer curs de la legislatura, estariem parlant que en el darrer curs de la legislatura podríem completar el cicle de concertació amb el batxillerat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, té la paraula la diputada, Sra. Margalida Rosselló, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, efectivament m'ha respost quasi bé el darrer el que li demanava respecte que serà a finals de la legislatura que es podrà dur o que es durà a terme la revisió, més que la revisió, suposadament ja el decret definitiu, del que suposarà augmentar la concertació de cara als batxillerats. Per tant, a la meua pregunta, la resposta entenc jo que és afirmativa, és a dir que es volen ampliar els concerts al batxillerat.

Dit això, li he de dir que, com vostè ha mostrat, aquest gràfic on precisament les Illes Balears són una comunitat que té un alt nivell de concertació, i a nosaltres aquest fet ens preocupa, sobretot més que preocupar-nos, el que volem fer palès,

almanco avui amb aquests tres minuts que me deuen quedar, que en aquesta societat de les Illes Balears, una societat complexa, difícil, que no entraré ara a analitzar perquè vostè perfectament coneix, entenem que la prioritat de la política educativa ha de ser pública i de donar suport a l'escola pública perquè és la millor manera que tots els infants i tots els joves i totes les joves, idò, puguin tenir una escola de qualitat, una escola que d'alguna manera els permeti, o una formació que els permeti poder tenir igualtat d'oportunitats a l'hora d'accedir a una feina o fins i tot, també, a la seva vida normal amb una cultura mínima sobre, diríem, actuacions bàsiques que s'ensenyen en els centres educatius.

Per tant, ens preocupa que aquesta concertació pugui ser, que la política educativa de cara a l'escola pública pugui quedar-se en una situació, diríem, minoritària; amb la qual cosa creiem que aquesta política de concertació, al nostre entendre, i sobretot tenint en compte que parlem ara d'aquest tema concret dels batxillerats, idò haurien d'anar més encaminats els esforços pressupostaris, els esforços de millorar la política educativa de cara a potenciar l'escola pública, perquè, com dic, hi pugui haver una igualtat d'oportunitats i, precisament, no crear una situació que passa moltes vegades, no només aquí a les Illes Balears, sinó marcadament per tot l'Estat espanyol, d'una clara diferència entre una escola més privada o concertada, més, diríem, elitista, i una escola pública amb unes característiques més de la gent o d'infants i joves més desfavorits.

Per tant, volem brindar el fet de què, vostè mateix ho ha dit, que faran feina durant aquesta legislatura per a la conformació del decret. I evidentment nosaltres allò que li plantejarem d'una manera reiterada serà que l'escola pública és allò que realment s'ha de potenciar, és allà on s'ha de fer molta de feina perquè vivim en una societat allà on les diferències són cada vegada més grans i l'escola té un element fonamental per precisament fer front a aquestes desigualtats i afavorir precisament la igualtat i la diversitat dins allò que suposa una societat plural, com a la que vivim a principis del segle XXI. Per tant, demanaríem que s'apostés més per l'escola pública i no tant per l'escola concertada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Conseller d'Educació per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, jo respect molt tot allò que ha dit, però clar vostè fa d'una qüestió particular una causa general. Vostè m'ha demanat per una cosa particular i concreta i jo he parlat d'una cosa concreta. Clar si el plantejament que vostè em fa a la rèplica és parlar del finançament de l'escola pública, jo estic encantant, tenim poc temps, però podem parlar del finançament de l'escola pública i dir-li que la inversió que es

farà en construcció de nous recursos públics aquests 4 anys serà vertaderament superior a allò que s'hagi fet mai en 4 anys en aquesta comunitat autònoma. I si no ja veurà el Pla d'infraestructures que presentarem el gener i que tots estan dirigides a l'escola pública, tots són recursos per a l'escola pública.

En aquest sentit, clar naturalment m'impedeix en el nostre mode de veure, que no podem mantenir uns percentatges de concertació i arribar a uns objectius que interessin al sector concertat i a la gent que acut al sector concertat que es corresponguin en les seves demandes i en les seves necessitats. A mi em són exigibles les dues coses, naturalment jo crec que sí, per part de la gent que està en el sector concertat que els doni aquestes possibilitats. I per part de la gent que està en el sector públic que els donem qualitat, que els donem recursos, que fem les escoles que permetin l'escolarització en els termes que la llei exigeix. Li puc assegurar que és una prioritat d'aquest Govern que això sigui així, li puc assegurar que per si algun motiu s'està llançant la idea d'una empresa pública per construir recursos escolars és perquè hi ha una claríssima aposta per dotar-les dels medis necessaris i justs i que permetin allò que vostè diu tan clarament i que jo també naturalment subratll i reconec, el dret a la igualtat i el dret a la formació, el dret a la cultura i que al final tot això l'escola ho ha de permetre i ho ha de donar.

Naturalment allò que no puc donar per bo és que una pregunta dirigida a un aspecte molt concret del tema educatiu que es converteixi en una qüestió general. Respecte la qüestió general, insistesc, nosaltres farem esforços i la comunitat balear i el conjunt del sistema educatiu farà esforços en dotar de més i millors recursos el sector públic. I naturalment això no xoca, crec jo, amb la possibilitat de què aquelles persones que hagin elegit acudir al sector concertat per unes qüestions de conviccions, per un dret que en darrer terme estigui reconegut a la Constitució, idò que aquests 2 anys de batxillerat no suposin haver d'abandonar aquella escola o aquell lloc on s'han estat formant.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 2393/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a compliment del decret de mínims.

Per formular la pregunta RGE núm. 2393/03, relativa a compliment del decret de mínims té la paraula la Sra. Margalida Rosselló i Pons, autora de la mateixa per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, no cal evidentment que li recordi perquè ho sap perfectament que el Decret 92/1997 del 4 de juliol del 97, el decret d'allò que deim de mínims, estableix

d'una manera molt clara, concretament en el seu article 2, que el número d'hores d'ensenyament de les assignatures de llengua i literatura catalana, pròpia de les Illes Balears, serà com a mínim igual al destinat a l'ensenyament de la llengua i literatura castellana, d'acord amb l'article 19.2 de la Llei 3/1986 de 29 d'abril de Normalització Lingüística a les Illes Balears.

Per altra banda l'article 10 fa clara referència al projecte lingüístic incidit en el projecte educatiu que serà elaborat fins arribar a la meitat del còmput horari, el projecte lingüístic especificarà quines àrees, a més de les que s'indiquen en aquest decret s'impartiran en llengua catalana, pròpia de les Illes Balears. L'article 17 i l'article 18 també fan referència a l'ús de la llengua catalana i a cada un dels aspectes, l'article 17 concretament a l'Educació Primària, s'impartirà l'àrea del coneixement del medi natural, social i cultural en llengua catalana. D'entre les altres àrees fins arribar a la meitat del còmput horari. El mateix a l'article 18 a l'Educació Secundària Obligatòria, les àrees socials etcètera fins arribar a la meitat de còmput horari.

I per tant en aquest sentit no crec que sigui necessari continuar amb aquest decret de mínims, que com ja he dit vostè coneix perfectament. Però que des del nostre Grup d'Esquerra Unida i Els Verds voldríem saber quines són les actuacions que té previstes la Conselleria d'Educació per garantir precisament aquest decret de mínims, que exigeix d'una manera molt clara que a tots els centres educatius un mínim del 50% de l'ensenyament es faci en català. Entenem que en aquest moment no és fàcil degut a la llei estatal que no cal fer-hi referència, vostè la coneix perfectament, però evidentment a nosaltres ens preocupa saber com la Conselleria de Medi Ambient podrà mantenir aquest decret de mínims amb una situació.

Per tant, només li demanam i li ho torn reïterar, quines actuacions té previst per garantir el compliment del decret de mínims.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Li contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, jo li contest amb una sèrie de consideracions de caràcter previ. És a dir, els centres educatius de les Illes Balears elaboren, com vostè sap, el projecte lingüístic del centre que forma part del projecte educatiu i en el projecte lingüístic del centre s'especifiquen aquelles matèries de llengua vehicular a les quals, de catalana o de castellana, sense comptar és clar les matèries lingüístiques. Això és una primera qüestió.

Després existeix el departament d'Inspecció Educativa que és un organisme de la Conselleria d'Educació i Cultura que

avalua i fa el seguiment del projectes dels centres i si detecta cap tipus d'anomalia en el projecte, s'informa al departament de servei corresponent per tal que d'una manera coordinada i efectiva es pugui esmenar. Després vull dir que els centres educatius disposen d'una comissió de normalització lingüística, el coordinador de la qual és nomenat directament pel director del centre que és el màxim responsable perquè es compleixin la normativa educativa.

Després a través del Servei d'Ensenyament de Català es coordinen les actuacions de les comissions de normalització lingüística per fer suport i facilitar material adequat als centres. S'organitzen seminaris a través del centre de professorat i recursos per tal de fer el seguiment i formació de coordinadors. I es duren també a terme unes jornades de formació i intercanvi.

Totes les places dels centres educatius públics de les Illes Balears estan catalogades com a bilingües en aquests moments. És a dir, que el professorat ha de dominar les dues llengües oficials. I naturalment depèn del projecte lingüístic de cada centre fins arribar al 50% que s'imparteixin unes o altres matèries en una llengua o en una altra, tenint en compte evidentment que hi ha unes matèries que s'han d'impartir obligatòriament en llengua catalana.

Jo de totes formes la percepció que tenc és que el decret de mínims, en termes generals, es compleix i bé que seria molt difícil determinar en quin grau i fins i tot, podríem posar exemples de què aquests mínims són sobrepasats d'una forma molt manifesta i molt clara a moltíssims de centres, jo m'atreveria a dir que a la majoria de centres. Naturalment trobaríem centres que no és així i centres que per la seva configuració sociològica segurament domina l'ús de la llengua castellana.

Bé, naturalment la conselleria té aquests mecanismes dirigits a fer que es compleixi aquesta normativa i la pretensió en aquests moments és que es compleixi. I que en termes generals la percepció és que es compleix i que a moltíssims centres escolars l'ús de la normalització del català, l'ús de la llengua catalana no és un problema de mínims, és a dir, és un problema m'atreveix a dir quasi exclusiu de determinats centres. Això és un fet i és un fet que vostè i jo podríem comprovar demà matí si volguéssim a determinats centres, allà on no és un problema de mínims, és un problema de què pràcticament tot..., i m'atreveria a dir que en alguna escola, fins i tot, tot és en català.

Bé per tant, veim que hi ha diverses i variades interpretacions, naturalment la pretensió és que s'ajusti a la normativa. És veritat, es podrà dir que aquells centres que tenen un projecte lingüístic previ a l'entrada en vigor del decret de mínims, naturalment tenen una reserva legal específica perquè aquestes decisions preses en el propi centre tinguin vigència per damunt del propi decret. Això és absolutament cert, però bé jo crec que la situació no és en aquests moments de què no es compleixi el decret de mínims en termes generals, en termes globals. Almanco jo tenc aquesta percepció. No sé si el fons de la seva pregunta vostè té una percepció distinta a això, no ho he acabat de veure clar en aquest sentit i li agrairia per ventura una major especificitat en la formulació de la pregunta. Les actuacions que estan previstes són les

actuacions que s'han vengut desenvolupant sempre a través, ja li ho he dit, del propi departament d'Inspecció Educativa, a través del Servei d'Ensenyament del Català de la pròpia conselleria, aquests són els mecanismes existents per fer complir aquest tipus de normes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Margalida Rosselló per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. Conseller. Bé interpret per tant, de la pregunta perquè la pregunta era molt clara, de quines actuacions pensava fer i per tant, la resposta l'entenc que és continuar fent allò que s'ha fet fins ara. La qual cosa això és allò que, en el meu entendre, interpret de la seva resposta.

Jo crec que evidentment els decrets estan, o les lleis estan per complir-les perquè si no evidentment no es farien i nosaltres entenem que són per això. El fet és que vostè pot tenir la percepció, jo crec que no s'ha de tenir la percepció, s'ha de tenir la claredat o sobretot el coneixement de si s'està duent a terme aquest decret de mínims, a més diu de mínims no diu de màxims. Per tant, d'alguna manera que s'estigui duent a terme aquest decret, jo crec que això és un tema que s'ha de conèixer des de la Conselleria d'Educació perquè si no evidentment no tendria sentit fer-li la pregunta perquè per això bastaria que un tengués una percepció determinada.

Però aquesta pregunta, per si no ha quedat prou clara, ve també en funció de l'aprovació que s'ha fet a través de la LOCE de tot allò que suposa la modificació de les hores que s'han de dedicar en matèria de llengua i ensenyament. I tot aquest tipus de modificacions o allò que ha estat l'aprovació d'aquesta nova llei educativa, la qual cosa evidentment dificulta d'alguna manera, o fa difícil el fet que moltes vegades hi pugui haver el compliment de totes les lleis que estan en aquests moments la taula a nivell educatiu pel que fa a la defensa o l'ensenyament del català.

Per tant, jo si em permet, senzillament li demanaria, ja no és una pregunta, li suggeriria perquè ja no puc fer preguntes, no puc fer una pregunta perquè ja l'he fet i ja l'ha contestada. El fet que la Conselleria d'Educació fes un seguiment acurat, rigorós respecte a la possibilitat de què a tots els centres educatius es complís la legislació vigent pel que fa al decret de mínims com la pròpia Llei de normalització lingüística que faci possible evidentment que hi hagi un ensenyament de la llengua catalana de la manera com està regulada per les lleis. Jo crec que això va la pena intensificar aquest seguiment, amb tot allò que vostè ha dit, però fins i tot consider que amb altres actuacions, per tal de no permetre que ara amb l'entrada vigor de la LOCE, la qual crea moltes vegades una situació difícil a les escoles, idè que realment es pugui intentar que no es perdi aquesta normativa que ja existeix i és la poca de què gaudim a la comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula l'Hble. Conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Diputada, la pretensió que tenc és que efectivament es compleixin les lleis i es compleixin les normes. Per tant, sempre ens trobarà al costat dels que volen que es compleixin les normes, dels que volen que es compleixin totes les normes. El que passa és que clar, quan dic totes naturalment és important un decret del Govern balear, o una llei del Govern balear, com també és important una llei orgànica del Parlament espanyol. Jo crec que amb això hem de ser rigorosos i clars. A mi m'agradaria ser molt clar en aquesta qüestió.

Per tant, haurem de fer un esforç d'adequació i de què totes les normes puguin conviure perquè totes jo crec que han de ser possibles i perquè no són expressament contradictòries. És veritat que necessitaran segurament algun ajustament operatiu. Però clar, jo crec que el plantejament dialèctic de defensar el decret de mínims, que per cert no sé si ha estat un suggeriment que ha fet o un comentari per una qüestió nominalista es podria dir decret de màxims. Això seria una solució no ha dit això no? No, és que m'ha semblat entendre-ho durant la seva intervenció. No, bé segurament ho he entès malament.

Escolti, li ho dic seriosament, nosaltres allò que realment pretenem és el compliment de la llei. El que passa és que a mi l'argumentació de dir, hem de defensar el decret de mínims i la Llei de normalització lingüística, però alerta amb allò que ve de la LOCE, no és que la LOCE també l'hem de defensar, jo la vull defensar, m'entén? Perquè és una llei orgànica del Parlament espanyol, constituït per tots els representants elegits democràticament per les diverses comunitats que formen el Regne d'Espanya.

Bé, la nostra pretensió és complir les normes i les lleis i naturalment intentar encaixar allà on hi hagi dificultats, que tal vegada hi hagi arestes i intentar, naturalment pretenem que el coneixement de la llengua catalana sigui un element essencial de la formació dels nostres alumnes, com també creim que és molt rellevant que el coneixement de la llengua castellana sigui un element molt rellevant de la formació dels nostres alumnes i per al seu futur també crec que pot ser rellevant i pot ser important. I tant de bo també aconseguíssim que ho fos una llengua estrangera, contribuiria a millorar allò que vostè em demanava a la pregunta anterior, les possibilitats d'accedir a la cultura i al coneixement són molt més grans quan més formació es té, quan més coneixement i en tot cas és així quantes més llengües es parlin, és una cosa evident. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 2394/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a distribució equitativa de l'alumnat immigrant.

Per formular la pregunta RGE núm. 2394/03, relativa a distribució equitativa de l'alumnat immigrant té la paraula la Sra. Margalida Rosselló i Pons, autora de la mateixa per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, aquesta pregunta va ser formulada prèvia a aquesta cambra, la qual feia referència precisament a temes relacionats en la distribució equitativa de l'alumnat immigrant i així i tot, li he de dir que precisament a la Comissió d'Educació i Cultura que vàrem tenir anteriorment a aquesta vàrem tractar aquesta proposició no de llei, hi va haver una proposta, una esmena al Partit Popular i crec que la vàrem aprovar per unanimitat una sèrie de propostes o d'acords referits a aquest tema. I consider que això suposa un avanç en la intenció per part de tots els grups parlamentaris de també arribar a acords de cara a millorar l'educació a les nostres Illes.

Així i tot idò faré referència precisament al perquè entenem que aquesta escolarització equitativa de l'alumnat d'origen estranger entre els centres públics i els concertats hauria de ser una realitat. Si més no cal dir que ja en el moment en el que vaig presentar aquesta proposició no de llei deixava molt clar que hi havia un estudi del Defensor del Poble i en el qual d'una manera molt clara es deia que hi havia una major escolarització de l'alumnat immigrant en els centres públics i en els centres concertats era menor. Per tant, aproximadament els percentatges eren d'un 70% i un 30% referits a allò que és el muntant general a tot l'Estat espanyol, que més o manco també era el mateix a les Illes Balears.

Llavors davant aquesta situació en aquesta proposició no de llei es demanava una distribució més equitativa d'aquest alumnat immigrant, acollint a més propostes que estaven recollides a aquest estudi que es va fer per part del Defensor del Poble i he de dir que hi va haver un acord unànim de què seria una qüestió a la qual s'hi treballaria per part del Govern i per part de la seva conselleria, la Consellera d'Educació que vostè té la gestió.

Però així i tot, ja que la pregunta ja estava feta, m'agradaria fer-li o insistir un poquet en quina política té prevista la conselleria per garantir que l'alumnat immigrant i els fills dels immigrants es reparteixin d'una manera més equitativa entre tots els centres sostinguts amb doblers públics, és a dir, tan a públics com a concertats. És una mica per saber quines actuacions, tot i com he dit anteriorment, sé que almanco per part del Grup Parlamentari Popular li hauran fet arribar la proposició no de llei de la qual veurem fruits al llarg d'aquesta legislatura. Però m'agradaria si em podria especificar quina política té previst dur a terme en aquest tema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Li contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Naturalment si el grup parlamentari que dona suport al Govern va aprovar i va votar a favor d'aquesta proposició, el Govern no té més remei que dir que està completament d'acord, no en faltaria d'altra. Això que quedi clar.

Bé, jo crec que les polítiques que té previstes la conselleria, vostè ja ho ha anunciat. El repartiment, intentar distribuir d'una forma equitativa perquè aquesta és una obligació que hi ha i que s'ha de repartir entre el sector concertat. Encara que efectivament no s'ha de deixar de subratllar que el sector públic disposa de més recursos per atendre els nouvinguts perquè té més professors especialitzats i dedicats a l'atenció de la gent que arriba de fora i això és un fet estadístic i cert. Jo no sé si es tractaria de dotar als centres concertats de professors també especialitzats en els mateixos termes que en el sector públic, no em sembla una mala idea. Però naturalment que la integració passa per un repartiment entre els centres concertats, amb l'obstacle no s'ha de deixar de dir-ho, de la confessionalitat que pugui ser en un moment determinat un impediment. Naturalment si una persona no vol ser educada en una determinada creença a un centre concertat, això ja genera tensions afegides que s'hauria d'intentar compensar. La gent que no tenguí inconvenient anirà al col·legi concertat i l'altra passaria a l'escola pública.

Però jo crec que hem de tenir aquesta tendència que vostè ha explicat i que jo compartesc, que hi hagi una equitat com a objectiu, que anem cap a una equitat en el repartiment entre els dos..., no vull dir els dos sistemes perquè no són dos sistemes, entre les dues cares de la mateixa moneda del sistema educatiu.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la Sra. Margalida Rosselló per un temps màxim de 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, estic contenta de què agafi la proposició no de llei i que això es tracta de dur-ho a terme. Jo només dir-li que la realitat educativa d'aquest moment i em referiré als temes concrets, concretament a la pregunta que jo li feia respecte la població immigrant. El cert és que hi ha més escolarització de població immigrant a escoles públiques que a escoles concertades. Evidentment això té i hem d'entendre que les dues escoles es mantenen amb doblers públics, una part molt important, la qual cosa hi ha d'haver una actuació per intentar que es sigui més equitatiu amb l'alumnat immigrant. Sobretot per unes qüestions molt clares i que vostè sap perfectament.

La població immigrant no només és d'un determinat lloc sinó que vengui d'allà on vengui hi ha una dificultat amb la llengua, hi ha dificultat moltes vegades a nivell cultural. Hi ha d'haver una adequació a determinades qüestions i això fa necessari que hi hagi d'haver una atenció a la diversitat més gran, en un sentit lingüístic i d'altres i això significa que hi ha d'haver més professionals, hi ha d'haver altres vies que evidentment facilitin aquesta integració d'aquest alumnat. Per tant, sempre es carrega més l'escola pública d'aquestes actuacions, de vegades fins i tot amb manco possibilitats de poder-ho dur a terme que l'escola concertada.

En aquest sentit per tant, crec que és un tema relativament urgent d'intentar fer tot un seguit de mesures. També no només de donar o de millorar els serveis tan als centres concertats com en els centres públics, sinó també donar informació a la pròpia població immigrant en la seva arribada de les distintes possibilitats de matriculació perquè moltes vegades hi ha més tendència a donar escola pública que escola concertada per allò que ara no em dóna temps d'entrar-hi. La qual cosa jo esper que aquesta equitat d'alguna manera es treballi...

(S'escolta el to d'un telèfon mòbil)

... -crec que és el meu, si em permeten, em sap molt de greu.

Esper que la Conselleria de Medi Ambient treballi precisament perquè això pugui ser una realitat i perquè no ens hàgim de trobar d'aquí un any o dos amb un altre informe del Defensor del Poble allà on digui que realment aquesta diferència és tan important.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. En certa brevetat intentaré recollir un poc l'esperit d'allò que diu. Jo estic completament d'acord en què efectivament hem d'anar cap a una equitat en el repartiment, però també pot ser en el repartiment de recursos. Ja he dit abans que el sector públic disposa de més recursos formatius per atendre aquestes persones i em cregui, vostè ho sap bé perquè pertany al sector, que aquesta presència d'un 9% d'alumnes estrangers dins el conjunt del sistema educatiu és un impacte molt gran i a més en alguns casos no hi ha grans diferències culturals, a efectes d'integració, sobretot castellanoparlants de Sud Amèrica, amb costums relativament similars a les que hi pugui haver aquí, però sí que generen moltes tensions i problemes amb gent del nord d'Àfrica, asiàtics que tenen una manera de veure el món i problemes de comunicació, vertaderament difícils.

Per tant, s'han de dedicar recursos a la integració social d'aquestes persones i d'aquests alumnes. Naturalment la

conselleria disposa d'aquests recursos i naturalment la conselleria essencialment dedica aquestes recursos al sector públic, no al sector concertat. Per cert, si volguéssim intentar compensar aquest desequilibri, que hi és i jo li ho reconec i que hem de tenir tendència a equiparar al 50%, això seria el desitjable i hauríem de veure de quina manera desviem alguns recursos al sector concertat perquè pugui atendre aquesta diversitat perquè si només hi duim els alumnes, però no hi duim els mecanismes d'atenció a la diversitat, naturalment no estarem resolent el problema, estarem distribuint equitativament el problema, però no li donarem una solució al problema. Això és allò que he volgut dir. A la resta, jo estic totalment d'acord amb el plantejament que fa vostè i cregui que el Govern és ben conscient d'aquesta situació i que intenta fer el màxim per aconseguir donar resposta a aquesta situació.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 2395/03, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló i Pons, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a compliment del mínim de quatre hores de llengua castellana i de la Llei de normalització lingüística.

Per formular la pregunta RGE núm. 2395/03, relativa a compliment del mínim de quatre hores de llengua castellana i de la Llei de normalització lingüística té la paraula la Sra. Margalida Rosselló i Pons, autora de la mateixa per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, per ventura mitjançant aquesta pregunta aclarirem el tema del català, si és possible. Si em permet prèviament li vull dir que allò que està molt clar és que s'han de complir totes les lleis i precisament aquí hi ha la dificultat que i ho he dit, però per ventura no ho he dit d'una manera prou clara, en aquest moment hi ha distintes lleis, distintes normatives que el fet de combinar-les realment no és fàcil. Per tant, per això el nostre grup ha fet aquest seguit de preguntes per saber..., dic seguit perquè d'alguna manera té a veure amb la pregunta anterior, quines actuacions faria la Conselleria d'Educació i Cultura per tal de poder respondre a una situació que en aquest moment és com li dic, vostè supòs que ho sap perfectament, difícil si més no de combinar totes les lleis i totes les normatives que ens trobam en aquest moment.

Un dels decrets que desenvolupa la LOCE, la Llei orgànica de Qualitat de l'Educació, estableix la distribució horària de les diferents matèries en les diferents etapes educatives. Una de les novetats precisament és l'augment de les hores de llengua castellana, per la qual s'estableix un mínim de quatre hores, tant per a primària com per a secundària. Això és una qüestió que està aquí i ho diu la LOCE, la qual cosa nosaltres no pretenem en absolut botar-nos aquesta llei. D'altra banda la Llei de normalització lingüística de les Illes Balears estableix en el seu article 19.2 que la dedicació horària a la llengua i literatura catalana serà com a mínim igual a la destinada a l'estudi de la

llengua i literatura castellana. Això vol dir que hi hauria d'haver 4 hores de castellà, que implicaran necessàriament si s'han de complir i com que nosaltres volem que es compleixi la LOCE, però també volem que es compleixi, i supòs que vostè també, la Llei de normalització lingüística.

Quatre de català. Les lleis existeixen ara, no..., bé, després ja en parlarem, d'aquesta qüestió. Estam parlant del compliment de les lleis existents, no és cert?, amb la qual cosa implica necessàriament quatre de català, amb la qual cosa quatre de castellà i quatre de català. Vuit hores entre llengua castellana i catalana no és adequat des del punt de vista pedagògic per distints motius; en primer lloc perquè carrega els horaris que ja de per si són excessius, fa que a part de les llengües, si hi afegim la llengua estrangera, -que jo li he de dir, Sr. Conseller d'Educació, que evidentment a nosaltres ens agradaria que els alumnes o els joves de les Illes Balears sortissin podent parlar distintes llengües, és a dir, tres i si pot ser fins i tot quatre, perquè no?, creim que això és una riquesa cultural lingüística a la qual, evidentment, no renunciem, tot al contrari, precisament la defensam-, però que fa que la part de les llengües, com dic, si hi afegim la llengua estrangera i la tendència creixent a fer una segona llengua estrangera, tenguim un pes desproporcionat respecte al conjunt del currículum. Per tant això genera una problemàtica que, davant això, nosaltres per això li feim aquesta pregunta: com pensa solucionar aquest problema la conselleria?

Supòs que no pensa incomplir cap llei, ni la LOCE ni la Llei de normalització lingüística. No sé si pensen carregar més els horaris. No ho sabem molt bé i per això li ho demanam.

Pensen vostès -i ja li donaré ara una idea, no sé si vostès ja ho han pensat- anar a la solució a la catalana?, és a dir, que es vol fer una àrea integrada de llengua castellana i catalana de manera que es pot considerar que es fan les hores mínimes de la LOCE sense necessàriament fer-he quatre de castellà i quatre de català. Per tant, i per totes aquestes coses que nosaltres entenem que no és un tema fàcil però que nosaltres no renunciarem, o evidentment no admetríem de cap manera que la llengua catalana tengués un menor pes del que, a més, les lleis diuen que ha de tenir, li demanam clarament la pregunta, que un poquet en la línia del que he exposat és com té previst complir el mínim de quatre hores setmanals de llengua castellana exigít per la nova legislació estatal, a la qual evidentment criticam moltíssim, però nosaltres som democràtics, evidentment si hi ha una llei, com dic, evidentment existeix, nosaltres no la..., complint al mateix temps la Llei de normalització lingüística que, com li he dit, el que fa és que hi hagi un carregament de l'ensenyament que evidentment, de cara al que és l'ensenyament d'una manera pedagògica als alumnes, evidentment té una dificultat important, i voldríem saber com pensa vostè solucionar aquest problema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Li contesta l'Hble. Conseller d'Educació i Cultura per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament el compliment de les normes celebr que sigui un desig compartit per tothom en aquest cambra. M'alegra sentir que vostè vol -ha dit expressament- que es compleixi la LOCE. A mi m'agradaria subratllar que la diputada ha dit això perquè és important i, a més, l'honora a vostè que digui això en el context d'aquest parlament.

Naturalment l'aplicació d'una llei nova que determina i implica creixements horaris, naturalment genera dificultats operatives, dificultats operatives que hauran de ser resoltes en el moment en què es pretengui l'aplicació. La LOCE, efectivament, vostè ho ha descrit molt bé, exigeix que es faci un determinat nombre d'hores en castellà, segons el cicle en què s'està l'alumne formant, i naturalment això no entre en col·lisió, sinó que coincideix, conviu amb la normativa autonòmica i amb la legislació autonòmica sobre la qüestió, i això fa que ens puguem trobar davant una possible sobrecàrrega horària de formació lingüística per als alumnes, que naturalment faria patir altres aspectes de la seva formació, aniria en detriment d'altres aspectes de la seva formació.

Jo li he de dir que en aquests moments és una qüestió no decidida i no resolta. Naturalment s'haurà de resoldre i en qualche moment haurem de plantejar -ho farem davant aquesta cambra, no es preocupi- una solució i una adequació, però en aquest moment no està decidit si es farà un increment de la càrrega docent, de l'horari docent; és una possibilitat, vostè n'ha apuntat qualcuna altra que també es podria considerar, i segurament aniran sorgint a altres comunitats que tenen bilingüisme, que no són tantes però que són, diverses solucions que signifiquen la compatibilització de les diverses normatives autonòmiques i estatals un poquet llimant arestes i també des de la perspectiva de la voluntat de complir les normes, que efectivament en un moment determinat poden suposar un plus de dificultat operativa, més que una altra cosa, en la configuració dels horaris i del nombre d'hores per assignatura que s'ha de sumar al final del curs i tal, i tot això, tot plegat, està sotmès en aquests moments a avaluació i jo, tot d'una que puguem contestar amb rotunditat i amb claredat a aquesta qüestió no dubti que ho farà. En aquests moments voldria assenyalar que està en procés de valoració aquesta qüestió, d'avaluació i de definició. No hi ha una idea vertaderament clara sinó la idea..., en fi, que les normes es compleixin.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica té la paraula la diputada per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, bé, a mi m'agradaria que quedàs molt clar al Sr. Conseller és precisament que el Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds demana el compliment de la Llei de normalització lingüística com un tema

diríem importantíssim, tenint en compte que en aquest moment realment ens preocupa que hi hagi un retrocés de cara a allò que precisament normativitza aquesta llei, tot i que evidentment no entrarem en el fet que a nosaltres ens agradaria que fos més àmplia aquesta llei.

Però ara per ara ens preocupa que precisament de la normativa que tenim en aquest moment, sigui la LOCE, per una part, sigui la Llei, com dic, de normalització lingüística, pesi més la LOCE que la Llei de normalització lingüística. Per tant entenem que..., vull que quedi això molt clar, perquè la LOCE, Sr. Conseller, no ens agrada, a nosaltres, ens agradaria que fos una altra llei però, com he dit, és una llei que és i evidentment nosaltres no tenim la capacitat parlamentària per poder-la modificar ara per ara.

Li he de dir en segon lloc que és un tema que s'ha de fer ràpid perquè convé que aclareixin com s'ha de dur a terme aquesta..., és un tema pedagògic importantíssim al nostre entendre; si no deixa que cada centre educatiu faci el que trobi, ara per ara, perquè si no incomplirà alguna cosa. Vostè ha insinuat que hi ha escoles que compleixen, no ho sé, o ha insinuat al llarg de les preguntes que compleixen alguna cosa. Jo crec que és important que la Conselleria de Me..., perdó, la Conselleria d'Educació faci un esforç per tenir una proposta respecte al fet que el compliment de la normativa tant estatal com autonòmica es dugui a terme d'una manera adequada, i en aquest sentit li deman o li demanaríem nosaltres des d'un grup parlamentari, evidentment, que està a l'oposició però que evidentment li podem fer aquesta demanda, que no deturi massa la proposta que vostès pensen fer sobre aquest tema perquè si no jo li he de dir clarament, Sr. Conseller, que això anirà en detriment de la llengua catalana, i si no temps al temps.

I a més també m'agradaria recordar-li que precisament hi ha en aquest moment molts de professors i professores, moltes de pares i mares, molta gent entorn del món educatiu, que és molta gent perquè quin més no té fills o filles que ha de dur a l'escola, que realment estan preocupats precisament per aquest tema i pel retrocés o pel que ha suposat l'entrada de la LOCE dins el currículum escolar. Per tant jo crec que davant això és necessari prendre una actuació ràpida perquè, si no, nosaltres el que veim és que cada escola o cada centre educatiu farà el que bonament pugui i en aquest cas evidentment supòs que qui patirà les conseqüències més negatives serà com sempre la nostra llengua, la llengua catalana.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de contrarèplica té la paraula el conseller per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President. Bé, jo amb molt d'interès escolt el que diu la Sra. Diputada però, clar, parteix d'una teoria que hauríem de convalidar, que no basta que ella l'exposi, és a dir, el fet que

hi ha una gran preocupació en el món escolar per l'aplicació de la LOCE, jo li podria dir que jo percebo una gran satisfacció en el món escolar i de molts de pares per l'aplicació de la LOCE, és a dir, i estaríem empatats, per no dur-ho al terreny de les urnes. Per tant, clar, vostè aquí planteja una qüestió que és el seu punt de vista, que és molt respectable i jo respect moltíssim, naturalment, perquè jo el respect moltíssim, com vostè sap, jo el respect moltíssim però em pareix que d'aquest punt de vista seu no es pot establir una teoria de caràcter general. Dir que hi ha una gran preocupació..., bé, serà una gran preocupació que té vostè i la gent que coneix vostè, perquè la gent que jo conec està encantada amb l'aplicació i amb l'existència de la LOCE, i en alguns aspectes específicament de la LOCE.

I naturalment hi ha molta gent que ha tengut la sensació -ho dic pel tema del català al qual vostè fa esment amb tanta freqüència i vehemència- hi ha hagut molta gent que ha tengut la percepció que s'ha exercitat una determinada pressió en el coneixement i en l'exigència de l'ús del català i que això al final acaba essent, cregui'm el que li dic que això és una qüestió important, acaba essent un obstacle i acaba generant resistències que són dolentes, i jo crec que nosaltres precisament, defensors de la llengua com som, que l'empram en aquest mateix moment en aquest mateix acte parlamentari, hem de ser capaços que aquesta sigui una cosa amable i que aquesta sigui una cosa participativa, i fugir de les imposicions i de les exigències, perquè és el que al final a la gent no li agrada i és el que al final genera resistències, i cregui'm que de la mateixa manera que vostè ha percebut molta gent que està en contra de la LOCE i està aterrorada pel compliment de la LOCE, idò jo li puc dir...

No pretindrà que llegeixi aquest paper des d'aquí enfora, perquè vaja, jo quasi quasi no hi veig a un pam, no pretindrà que llegeixi això. Escolti, m'ho pot mostrar, si m'ho fa arribar ho llegiré, però des d'aquí no ho puc veure, tan enfora. I cregui'm que... A veure què és aquest paper: Manifest en defensa de la nostra llengua i de l'ensenyament en català, i subscriuen aquest manifest l'Obra Cultural Balear, la Plataforma de Joves per la Llengua, la Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans, les Escoles Mallorquines, l'Escola d'Estiu de Mallorca, F.E. de Comissions Obreres, F.T. UGT, STEI, (...) a Mallorca, Plataforma en defensa de l'escola pública de Mallorca i Associació d'Escriptors en llengua catalana. A mi em mereixen totes aquestes entitats moltíssim de respecte, com és natural, però cap de les persones que a mi em diu moltes coses potser no pertany a cap d'aquestes organitzacions.

Escolti, jo crec que vivim a una societat extraordinàriament plural, una societat on tots els punts de vista són de respectar, i naturalment, clar, aquí vostè em fa arribar un manifest que jo llegiré amb moltíssim d'interès, però que ja li dic que la solvència de les institucions que el firmen respecte al meu punt de vista és discutible, com a mínim, i a més que em pareix que això és bo, em pareix que és bo que estiguem a una societat plural on tothom pugui pensar i dir el que creu de la manera més noble i més clara, i com que naturalment això és un posicionament que es pot fer respecte a aquesta qüestió jo també vull que entengui que hi ha molta gent a les Illes Balears, ciutadans nascuts a les Illes Balears, ciutadans que han vengut

a viure a les Illes Balears que amb tots els drets del món viuen i estan entre nosaltres, que discrepen d'aquest plantejament que vostè fa, i això crec que és una cosa que és bona d'entendre i que no és tan especial, i per tant li agrairia, per acabar, que no s'atribueixi vostè l'opinió pública. És a dir, aquesta gran preocupació que diu que hi ha vostè idò per ventura és una petita preocupació, si la quantificam amb el nombre de persones, s'hauria de veure, s'hauria de poder analitzar, però com que no tenim ni temps ni la nostra dedicació principal és aquesta, idò per ventura hauríem de fer un sondeig d'opinió per veure què pensa la gent d'aquesta qüestió, no ho sé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passarem... Em demanava la paraula, Sra. Rosselló. Si em diu per què la'm demanava li diré si l'hi puc donar o si no l'hi puc donar.

(Intervenció inaudible)

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Passarem ara al segon punt, no sé si...

Abans deixarem que el conseller abandoni la sessió. Moltes gràcies, agraïm al Sr. Conseller haver vingut a donar les explicacions a aquestes cinc preguntes.

Passam ara al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en dues proposicions no de llei, RGE núm. 2858/03 i 3167/03.

II.1) Proposició no de llei RGE núm. 2858/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a educació per a persones adultes a les Pitiüses.

La primera de les proposicions no de llei és la RGE núm. 2858/03, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a educació per a persones adultes a les Pitiüses.

S'ha presentat una esmena a la proposició no de llei per part del Grup Parlamentari Popular amb RGE núm. 3467/03.

Per defensar la proposició no de llei té la paraula, per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Diputada Sra. Margalida Rosselló per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei, com clarament diu en el seu títol, és referent a l'educació, per millorar l'educació de les persones adultes a les Pitiüses. Com molt bé jo crec que coneixem tots els membres d'aquesta cambra, precisament les Illes Pitiüses és on es donen la mà tota una sèrie de problemàtiques que jo crec que és important com a mínim esmentar inicialment.

Per una part, les Illes Pitiüses és on ha arribat una part molt important de la població immigrant de les nostres Illes Balears; a més en molts de casos d'una manera, diríem, en molt poc temps i en un nombre molt elevat. S'ha de dir també que és on de cada any veim com més augmenta la població escolar, són les illes que tenen un major índex de població escolar, però al mateix temps també veim com són les illes que pateixen els problemes referits a tot allò que suposa una actuació educativa, és on hi ha més problemes afegits. I per què? És on ens trobam amb manco nombre de centres educatius, és on ens trobam a més també amb un nivell de fracàs escolar molt elevat, és on ens trobam a més també amb una situació d'abandonament de l'etapa, diríem, educativa més aviat per anar al món laboral, moltes vegades fins i tot amb poca preparació, i per tant jo crec que amb una situació que realment fa necessari que hi hagi actuacions clares, concretes i importants a les Illes Pitiüses referides a temes educatius.

Però ara, centrant-nos en un tema important, en el que fa referència a educació per a persones adultes, hem de dir que precisament aquests centres per a persones adultes tenen una funcionalitat bàsica perquè permeten que una allau important o un nombre important de persones tinguin un mecanisme de formació, unes perquè han abandonat els centres educatius prest o amb un nivell d'aprenentatge mínim, o altres perquè no tenen uns aprenentatges suficients per poder fer front a una situació o a una etapa professional determinada, o senzillament per a persones que volen formar-se i volen millorar la seva formació. Per tant el treball que fan els centres educatius per a adults intenten donar resposta a aquestes necessitats i precisament on s'adrecen majoritàriament és a la població activa més desfavorida, siguin persones aturades, siguin treballadors o treballadores eventuais, siguin persones joves, siguin dones o siguin immigrants. Això és un fet que evidentment jo ara no tenc els percentatges però estic segura que si traguéssim les estadístiques així seria.

Així l'educació d'adults al nostre entendre ha de ser un projecte cooperatiu entre els diferents organismes públics, entre el Govern de les Illes Balears, entre els consells insulars, entre els ajuntaments, que són els que tenen la responsabilitat per poder donar resposta a aquestes demandes educatives.

Concretament a les Illes d'Eivissa i de Formentera l'educació d'adults està atesa per la CEPA Pitiüses en els municipis d'Eivissa, Santa Eulària i Sant Antoni, i aules ateses per personal de la Conselleria d'Educació, a més d'altres que depenen dels ajuntaments i del consell insular. A Formentera la Conselleria d'Educació ha destinat un professor i es manté una mestra contractada per l'ajuntament. Les característiques de la població també de les Illes Pitiüses és una població dispersa, no cal dir-ho, jo crec que qui més no ho coneix, i si no aquí hi ha diputats i diputades que són de les Illes Pitiüses i saben perfectament com és la situació. Això fa necessari que fins i tot s'hagi d'augmentar la dotació de professorat, s'hagi de descentralitzar de cara a l'oferta educativa i que, al mateix temps, hi ha una qüestió que és l'estacionalitat i la precarietat que fa que en molts de casos s'hagi també de fer una determinació horària en funció de l'activitat, diríem,

professional d'aquesta població que majoritàriament a l'hivern queda desocupada i a l'estiu és quan fa més feina.

Així, al nostre entendre el nivell cultural dels alumnes atesos en aquests centres d'adults en general és baix, així com també el seu nivell socioeconòmic, i sobretot pel que fa als immigrants nord-africans, filipins i equatorians.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, em permet que la interrompi? No és que faci referència a la seva intervenció. El que passa és que tenim una..., demanaria a tots els portaveus i als que han d'intervenir, si fos possible, com que tenim una comissió a les 6,30, que intentin no allargar molt, si fos possible. Ho dic perquè si esgotam el temps d'intervenció tots els que han d'intervenir possiblement ens n'anem molt més lluny, i em diuen que seria convenient, si fos possible, que més o manco acabàssim a l'hora.

Moltes gràcies.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Bé, intentaré ser més breu.

Bé, les principals necessitats educatives dels adults són bàsicament, i això sí que ho he de dir, ensenyaments inicials d'alfabetització, ensenyament secundari, de secundària obligatòria, espanyol per a estrangers i altres ensenyaments com català, preparació de les proves d'accés a la universitat, etc.

He de dir que en els darrers anys la demanda d'aquest tipus d'ensenyament, a més, ha augmentat moltíssim. A l'inici del curs actual hi havia inscrits 800 alumnes, mentre que més de 550 sol·licitants no es varen poder matricular perquè hi havia manca de places i encara resten a l'espera de noves places que no han pogut ni tan sols formalitzar la sol·licitud d'inscripció. Per tant al nostre entendre, i jo crec que els fets canten, no és una opinió, és una constatació, hi ha una demanda importantíssima de l'educació d'adults a les Pitiüses que al nostre entendre s'hi hauria de donar resposta.

Per altra banda l'escola d'adults de les Pitiüses té la seva seu a un edifici propietat de l'Ajuntament d'Eivissa que no reuneix les condicions bàsiques d'espais sanitaris o d'eliminació de barreres arquitectòniques, la qual cosa dificulta tant el desenvolupament de la tasca docent com també, evidentment, que els mateixos alumnes hi puguin accedir. A la ciutat d'Eivissa també s'utilitzen tres aules i a Sant Antoni una petita part de l'antic col·legi públic Cervantes. No entraré ja més a detallar una situació que al nostre entendre és gairebé del tercer món, i que per tant necessita d'una atenció eficaç, eficient i ràpida.

Per això presentem aquesta proposició no de llei que, bàsicament, com diu a més el seu articulat, que per ventura no sé si val la pena llegir, perquè tots els diputats disposen d'ella, però és dotar els centres d'adults de les Pitiüses d'una nova

seu que reuneixi les condicions exigibles d'espai, de material i d'estructura, i que pugui dur a terme un ensenyament de qualitat amb dotació de personal docent i administratiu que pugui fer una tasca digna, tan necessària a les Illes Pitiüses. I per altra banda la creació d'una nova escola d'adults a Sant Antoni de Portmany.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per defensar l'esmena RGE núm. 3467/03, del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Carolina Torres per un temps màxim de deu minuts, màxim.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies, Sr. President. Seré molt breu. És ben cert que la realitat social a les Illes Pitiüses ha fet que els darrers anys la demanda d'aquest tipus d'ensenyaments es dispari. Tampoc no es pot negar la importància que té l'ensenyament per a adults, ja que va adreçat principalment a aquella part de la població activa que té unes necessitats educatives puntuals, com és l'alfabetització, millorar el seu nivell acadèmic o cultural, o bé ampliar la seva formació.

L'escola d'adults a Sant Antoni de Portmany utilitza, com bé ha dit la diputada, una petita part de l'antic col·legi públic Cervantes, i comparteix el seu ús amb diverses activitats municipals. Aquest centre, que és de titularitat municipal, també fa d'annex a l'institut Quartó de Portmany, ja que no té espai suficient. L'espai emprat per aquest annex de l'institut són dues plantes senceres; això fa que les activitats municipals i els estudis per a adults quedin arraconats. Aquesta situació, que en un principi era temporal, s'ha allargat fins al dia d'avui i, clar, tots sabem la terrible mancança en infraestructura educativa que tenim a les Illes i els problemes amb l'escola d'adults a les Pitiüses no són nous, no és una situació que hagi sortit per generació espontània durant aquests darrers anys. Aquesta situació ja ve de fa temps, però deixant això de banda vull dir que hi ha la voluntat per cercar solucions i que hi ha ganes de treballar per cobrir aquesta demanda social.

Tornant al que és el centre de la qüestió, que és fer una nova escola d'adults, hem de pensar que per davant tenim altres prioritats, donada la situació en què es troben els centres educatius de primària i secundària a les Pitiüses, la qual cosa no vol dir que l'ensenyament per a adults no sigui també important, però és més prudent anar pas a pas. Podem aprofitar els recursos que ens brinden aquests centres i unificar els esforços amb la intenció de millorar l'atenció a les persones adultes en matèria d'educació, sense oblidar la col·laboració amb altres institucions, com en aquest cas seria l'Ajuntament de Sant Antoni de Portmany.

En resum, i ja per retallar un poc, la nostra proposta d'esmena aniria cap a l'ampliació de l'oferta educativa de l'ensenyament d'adults a Sant Antoni de Portmany. Això vol dir un augment d'oferta formativa. Actualment es fan els

mòduls 1 i 2 d'ESPA, que equivaldria al primer cicle d'ESO, i es podria augmentar l'oferta amb els mòduls 3 i 4, que equivaldrien al segon cicle d'ESO. Per tant els alumnes no s'haurien de desplaçar a Eivissa ciutat per obtenir el títol de secundària. Aquesta ampliació d'oferta implica dotació de professorat de secundària, cosa que podria aprofitar per ampliar l'oferta en formació no reglada, com accés a cicles formatius de grau mitjà, accés a cicles formatius de grau superior i accés a la universitat per a majors de 25 anys.

Quant a l'espai, a part que depèn de l'ajuntament, si hi ha bona voluntat es podria compartir, com s'ha fet fins ara, l'antic col·legi públic Cervantes entre els alumnes de l'institut i els alumnes d'adults fins a la construcció del nou institut d'ensenyança secundària.

En referència al temps, en cas que s'augmenti l'oferta educativa, hauria de ser en tot cas per al curs 2004-2005, ja que per a aquest curs no seria possible perquè no es pot improvisar una vegada començat ja, diguem-ne, aquest curs. A més s'hauria de fer un estudi i elaborar els informes pertinents per incloure l'oferta del curs proper.

En resum, pel que fa al punt número 1 d'aquesta proposició no de llei l'acceptam en tota la seva plenitud, i el punt 2 seria, havent-hi aquesta esmena, canviar allò de crear una nova escola d'adults per ampliar l'oferta formativa.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de fixació de posicions dels grups que no ha presentat esmenes, per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Dolça Mulet per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Des d'Unió Mallorquina estam convençuts que l'educació és una de les eines més importants per aconseguir una vertadera integració dins la societat, i que també l'educació ens garanteix el màxim respecte entre cultures diferents. Per tant estam d'acord en el fet que es prenguin totes aquelles mesures necessàries per aconseguir qualsevol tipus d'iniciativa que suposi una millora en l'educació de persones majors.

Això és el nostre punt de vista sobre..., des del meu grup. Gràcies.

(El Sr. Vicepresident substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula, per fixar la posició pel Grup PSM-Entesa Nacionalista el Sr. Riudavets, per un temps màxim de deu minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Des del nostre grup naturalment donarem suport a qualsevol iniciativa tendent a la millora de l'oferta educativa, sigui educació d'adults sigui d'un altre àmbit. L'educació d'adults, com ja s'ha dit aquí, és un àmbit educatiu cada vegada més important, els centres cada vegada tenen més matriculació i les instal·lacions aquí, a Eivissa, i a altres llocs, han quedat petites.

Caben, llavors, actuacions decidides en aquest sentit. Des del nostre grup apostaríem més per aquesta proposta, per la creació d'un centre integrat d'educació de persones adultes, que és la proposta que s'està intentant dur a terme a Menorca, on es va firmar un protocol entre la Conselleria de Treball i Formació, la Conselleria d'Educació, el Consell Insular de Menorca i l'Ajuntament de Maó, on es plantejava un gran centre exclusiu per a educació de persones adultes on també es pogués fer formació ocupacional i formació permanent. Açò és un projecte de futur que esperem que un dia es dugui endavant, però així i tot consideram que aquesta proposta és una proposta que permet caminar per endavant per millorar la situació i que, per tant, des del nostre grup li donarem el total suport, s'accepti o no s'accepti l'esmena que ha presentat el Partit Popular.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Socialista té la paraula l'Hble. Diputada per un temps màxim de deu minuts.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies. Bé, jo també molt breument i vistes que la següent comissió pugui començar d'hora, també he de dir que donam suport a aquesta proposició no de llei del Grup d'Esquerra Unida i Els Verds i jo crec que els motius ja s'han expressat aquí. A més el mateix text de la proposició explica detalladament no només quines són les mancances d'aquest centre i de l'educació d'adults en general a les illes Pitiüses, sinó també quines són les necessitats. Per tant donam suport íntegrament a aquesta proposició no de llei.

He de dir que efectivament aquestes mancances no és que siguin noves, no han nascut, com s'ha dit aquí, espontàniament en pocs mesos, però sí és cert que s'han estat fent millores en aquestes instal·lacions la passada legislatura tant per part del Govern de les Illes a l'anterior legislatura, com pel consell insular i el propi Ajuntament d'Eivissa, però que això no és suficient i que per tant, s'ha de millorar i com que estam per a aquesta millora pensam que les instal·lacions tal i com estan ara sobretot, no és que només no siguin suficients sinó que a més no reuneixen ni les condicions mínimes, jo diria que ni sanitàries per a les activitats que allí s'estan duent a terme.

Per tot això, a pesar de l'esmena del Grup Popular que creim que en el cas del centre de Sant Antoni rebaixa les peticions per a la creació d'aquest centre, o d'aquesta delegació en el municipi de Sant Antoni, si en ares en el consens finalment

s'aprova amb aquesta redacció, amb l'esmena del Grup Popular creim que sí que seria bo que l'esperit, a pesar d'ampliar-se la formació i l'educació a l'escola d'adults de les illes Pitiüses, en el cas de Sant Antoni en un futur no gaire llunyà seria desitjable i necessari la creació també d'una nova infraestructura per a l'escola d'adults integrada amb la de les illes Pitiüses.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps de 10 minuts, per la qual cosa es demana al grup proposant si vol una suspensió de la sessió o si podem continuar?

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Un cop recomençada la sessió, o continuada la sessió si així pertoca, la intervenció del grup proposant per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades per un temps de 5 minuts.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Dir que de l'aportació de tots els grups parlamentaris, entenem que es podria aprovar aquesta proposició no de llei amb l'esmena presentada pel Partit Popular, a la qual ara donarà lectura la portaveu del Grup Parlamentari Popular i jo diria a més, que consideram que és un aspecte positiu el fet de poder arribar a un acord perquè això significarà que les Illes Pitiüses i concretament en aquest cas més l'illa d'Eivissa, però es veurà millorada allò que és la seva oferta de cara a l'educació d'adults. Jo crec que això és una gran cosa i que de la qual hem d'estar satisfets tots els diputats i diputades d'aquesta comissió i d'aquesta cambra i esperem que quan abans millor es pugui posar en marxa les dues propostes d'aquesta proposició no de llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Torres.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Moltes gràcies. Així doncs l'esmena de modificació del punt 2 de la proposició no de llei hauria de dir: l'ampliació de l'oferta formativa dels ensenyaments d'adults a Sant Antoni de Portmany, en col·laboració amb l'ajuntament, com a solució a mig-curt termini fins que s'acabi el nou institut i es disposi d'un nou espai.

Seria aquesta la...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Procedeix ara a... Sí, s'hauria de donar lectura a la proposta sencera dient la primera part tal

com queda i la Sra. Torres, o també la pot facilitar per escrit, l'esmena.

Una volta llegida i assabentats els grups la pot facilitar per escrit i la recollirém...

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Li ho facilit per escrit, idò?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. TORRES I CABAÑERO:

Molt bé.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sí moltes gràcies. Em diuen que s'entén acceptada per unanimitat, no?

Moltes gràcies, hem d'aplaudir?

(Alguns aplaudiments i rialles).

II.2) Proposició no de llei RGE núm. 3167/03, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a mesures de suport a les sortides escolars.

Passam ara a la segona proposició no de llei RGE núm. 3167/03 presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a mesures de suport a les sortides escolars. Per la seva defensa intervé per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista l'Hble. Diputat Sr. Riudavets per un temps màxim de 10 minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Avui per avui la majoria de centres escolars, tan públics com concertats, tan de primària com de secundària, inclouen dins la seva programació general anual, que anomenam PGA, una sèrie de sortides escolars. Les sortides escolars són una eina didàctica, no són ni es poden considerar una activitat només lúdica, són part essencial de l'ensenyament, són activitats complementàries absolutament necessàries per a l'adequada comprensió del conceptes que s'estudien.

La pedagogia activa dels anys 60 i 70 va incorporar les activitats fora del centre com una fórmula bàsica per a un coneixement real d'allò que s'estudia i s'aprèn. Les teories posteriors de l'aprenentatge significatiu, avui aplicades a molts dels centres de les nostres Illes, no fan sinó reforçar la necessitat pedagògica de les sortides escolars. Per altra part però, tan a nivell estatal com autonòmic, s'han establert amb molt bon criteri, en el meu parer, regulacions que afecten les

sortides escolars. Així en el decret 119/2002 que és quan s'aprova el reglament orgànic dels centres, en aquest cas d'educació infantil i primària, se'ns diu clarament a l'article 57.2 que el consell escolar dels centres ha d'arbitrar el sistema a través del qual les activitats complementàries pugin comptar amb caràcter d'obligatorietat i no discriminació de l'alumnat. En aquest mateix sentit les instruccions d'abril del 2003 assenyalen, no s'autoritzarà cap sortida que impliqui discriminació d'alumnes per raons econòmiques o de cap altra tipus. Així mateix s'exigeixen tot una sèrie de mesures de seguretat totalment raonables quant a autocars, agències de viatges, assegurances, etcètera.

La situació actual però, pels motius que siguin, ens trobam amb moltes famílies que tenen mancances de recursos econòmics, també hi ha influït la forta immigració que hem rebut aquests darrers anys, que fa que moltes famílies no puguin assumir la despesa que suposa una sortida escolar. Hem calculat que les més senzilles no baixen de 12 euros. I els centres escolars es troben en una disjuntiva, o anul·len la sortida perquè no poden deixar cap alumne que no hi vagi per raons econòmiques, o els centres assumeixen la despesa dels alumnes que no ho poden assumir. Les dues solucions són dolentes, suprimir les sortides és renunciar a una imprescindible eina didàctica i assumir la despesa és molt difícil, molt difícil per als centres que compten amb uns pressuposts, encara que s'hagin incrementat al llarg dels anys encara són migrats. És cert que algunes associacions de pares i mares col·laboren econòmicament amb aquestes famílies que no poden assumir la despesa d'una sortida, o de varies com es fan a molts de centres i també fins i tot alguns ajuntaments. Però això són solucions puntuals, transitòries, voluntaristes que no solucionen el problema.

Ja abreujaré perquè és tard. Presentam aquesta proposició no de llei perquè consideram que des de l'administració s'ha d'anar progressivament donat solució a aquesta problemàtica. Sabem que és un tema més complex d'allò que sembla i per açò intentam aquí mitjançant aquesta proposició no de llei tenir una actitud constructiva, no fixam terminis, no demanam que es fixin terminis, no fixam fórmules concretes, simplement instam l'administració a treballar per solucionar aquesta problemàtica. Des del nostre punt de vista pensam que açò passa per dotar als centres d'una partida específica per a aquests casos concrets, però sens dubte hi pot haver altres sistemes. Per açò la proposició no de llei que presentam té un anunciat força genèric que vaig a llegir:

Instam la Conselleria d'Educació i Cultura perquè estableixi un sistema d'ajuts econòmics destinats a sortides escolars.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de fixació de posició per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Dolça Mulet també per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. MULET I DEZCALLAR:

Gràcies, Sr. President. Des d'Unió Mallorquina estam d'acord amb aquest plantejament i pensam que efectivament les sortides escolars són un bon complement de l'educació dels alumnes, però també creim que aquestes sortides no han de suposar una despesa excessiva per a les famílies. Ara bé, també pensam que la solució no és que s'estableixi un sistema d'ajuts econòmics destinats a aquestes famílies. Consideram que seria més raonable donar aquestes ajudes als centres educatius o a les AMPA. Per això creim que seria necessari que des de la Conselleria d'Educació es dugués a terme un estudi detallat de les programacions de sortides educatives que fan els centres escolars.

I nosaltres amb l'esmena que ens ha presentat per escrit el Partit Popular donaríem suport a aquesta..., l'ha presentat ella no ho sé... Normalment es posicionen ells i a mi m'ho han passat, donaríem suport a la seva proposició. Però s'ha de fer un estudi realment des de la conselleria i establir els ajuts directament als centres escolars o AMPA.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds... No hi és.

Passaríem doncs al Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Aina Calvo per un temps màxim de 10 minuts.

LA SRA. CALVO I SASTRE:

Gràcies, Sr. President. Jo també seré breu. Nosaltres des del Grup Parlamentari Socialista donarem suport a aquesta proposició no de llei i quan coneguem l'esmena, en principi compartim plenament la intencionalitat del plantejament perquè entenem que les sortides escolars, a part de ser una bona eina didàctica, com ja s'ha dit, ha esdevingut un espai educatiu de gran importància en uns moments en què la necessitat de treballar aspectes tan rellevants com són la convivència a l'aula esdevé de primer ordre. Entenem que la sortida escolar és un bon espai per treballar aspectes de valors rellevants, com ja s'ha assenyalat, com és el cas de la convivència i la millora del clima a l'aula. Per això nosaltres li donarem suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Maria Antònia López.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Perdó, Maria Anna. Bé moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer demanaria disculpes als dos partits perquè no sabia que havíem de dir abans una cosa que era *in voce*. Per defensar la postura del Grup Parlamentari Popular respecte la proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, no podem fer-ho sense

abans manifestar la nostra decepció al considerar-la fora d'un context que no s'identifica plenament amb la realitat, tal i com el proposant vol fer veure.

Si bé coincidim en considerar important la necessitat d'impulsar i promoure les sortides escolars amb una finalitat didàctica i sobretot com a complement i reforç als coneixements adquirits a les aules, no podem coincidir en el plantejament que vostès avui aquí ens proposen per moltes i diverses raons. El Grup Popular creu que és una proposta demagògica, demanar un sistema d'ajuts econòmics destinats a sortides escolars com? En base a què? El nombre de fillats, el nombre de sortides, el nombre d'aules, el nombre d'activitats. A vegades es pot fer més d'una activitat per sortida d'una manera aleatòria en base a què?

Per tant, demagògica i en el paràgraf setè vostès diuen i llegiré textualment: "els darrers anys la despesa que comporta per a la famílies les sortides escolars ha augmentat considerablement", diu en els darrers anys, no en els propers anys i si ho creien, si realment trobaven que era així i fins i tot, si ho intuïen per què no varen pressupostar, per què no varen fer aquest sistema d'ajuts? Deu ser que no estaven prou convençuts que açò fos una cosa prou important. No ho sé.

Ara bé miri, tenim coneixement que des de la Conselleria d'Educació ja estan iniciant un procediment per tal d'elaborar un cens de sortides que realitzen els centres per conèixer les seves prioritats. També es té previst una avaluació econòmica que és quasi tan important com el cens perquè saber quantes activitats, siguin del tipus que siguin, si no sabem quin és el cost, encara que sigui aproximat. No sé com ho veuen vostès, però el Grup Popular no ho veu bé. No podem crear una línia, un sistema d'ajuts econòmics destinats a sortides escolars sense saber quin és el cost, més que res per si es pot assumir o no, encara que li repetesc, el Grup Popular ho veu bé i sembla que el Govern també, almanco ja ha posat fil a l'agulla, com deim a Menorca i com li he dit estam creant un cens de sortides. De totes maneres i per aquestes raons no podem imposar un calendari, uns terminis, cosa que ja veim que no exigeixen, ens sembla molt bé.

Ara bé, per al Grup Popular poder acceptar aquesta proposició no de llei voldria que quedés inclosa una esmena d'addició per tal que en quedi constància, no és una caparrudesa sinó, com li he dit, una constatació d'un fet. L'esmena d'addició, la proposta d'acord, seria: "El Parlament de les Illes Balears, atès que els darrers cursos no s'han previst cap tipus de subvencions per a sortides escolars, insta el Govern de les Illes Balears a establir un sistema d'ajuts econòmics destinats a sortides escolars".

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. En torn de rèplica té la paraula el Sr. Riudavets per un temps màxim de 5 minuts.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Primer per agrair el suport del Grup Parlamentari Socialista en aquesta proposició no de llei. I després contestar el Grup Parlamentari d'Unió Mallorca. Naturalment com que no es fixa la forma, ni com dins aquesta proposició no de llei el Govern pugui fer els estudis que cregués convenient i podria donar el suport econòmic a aquestes sortides tan a centres, ja he dit que considerava que era bo que ho donessin als centres o APA, però deixava totalment lliure el Govern perquè fes aquest estudi.

Jo quant allò que m'ha plantejat el Partit Popular la veritat és que crec que estam caient en l'absurd. Es fa una proposició de llei genèrica per pugui ser acceptada es demana al proposant que digui com? Qui? Què? Quan? Naturalment açò de qui? Com? Què? Quant? Ja ho dirà el Govern que haurà de fer aquest estudi i haurà de fer tota la planificació i ha de demanar quants alumnes afectarà, quines sortides afectarà..., açò és feina del Govern. El compromís és el que ha d'assumir el Govern davant la cambra, o davant aquesta comissió, no en cap cas l'interpellant. Que ho hagués pogut fer? Naturalment que ho hagués pogut fer perquè coneixement el tema. Allò que no pretenia era donar una ordre, ni forçar el Govern a fer allò que un grup de l'oposició pretenia com a bo. Demanàvem que s'assumis un compromís i que en els terminis que volgués i com ell volgués, ho plantegés.

Naturalment allò que no acceptaré de cap de les maneres és l'esmena presentada. Els darrers anys sí que es va fer molta feina en aquest tema, però és que els darrers anys es va fer feina amb molts altres temes que no s'havien fet que es van menjar el pressupost. Els darrers anys es va fer un acord de plantilla, ja que hem ratllat de centres concertats, que va augmentar les plantilles dels centres concertats. Els darrers anys es va fer un Pla de centres pilot per dotar als centres concertats de professorat de suport, d'atenció a la diversitat i de pedagogia terapèutica, que abans no tenien. Els darrers anys es va fer un Pla d'equipaments de centres educatius. Els darrers anys es va fer un projecte d'intervenció educativa, es varen fer varis programes d'innovació educativa. Naturalment que no vàrem arribar a tot, naturalment que haguéssim volgut arribar a tot, si no és possible no és possible.

Em sembla, la veritat, diguéssim una manera poc elegant parlamentàriament quan es demana un compromís obert, sense més contradiccions, intentant un consens per una cosa que entre tots hi estam d'acord, que s'intenti afegir una esmena que l'únic que implica és un *órdago* per intentar que això no es voti amb consens. De cap de les maneres accept aquesta esmena i lament, vull que consti en acta molt clarament, l'actitud del Partit Popular d'intentar dinamitar amb una frase aquest possible acord que haguéssim pogut tenir entre tots.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Em demana la paraula? M'agradaria que la lletrada ens ho aclarís.

Votació, no hi ha torn de contrarèplica.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Sr. President, per una qüestió d'ordre. Al final el grup proponent accepta l'esmena sí o no?

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Us hem deixat ben clar que amb aquests termes és inacceptable aquesta esmena.

EL SR. GORNÉS I HACHERO:

Molt bé.

EL SR. PRESIDENT:

Havent el cas de què no s'accepta l'esmena, passaríem a la votació de la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda doncs rebutjada la proposició no de llei...

LA SRA. LLETRADA:

Vots a favor 6, vots en contra 10.

EL SR. PRESIDENT:

En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 3167/03.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
